

så vigtige principielle aspekter, at det ønskede samråd burde have været afholdt tidligere. Derfor er flertallet tilfreds med, at ministeren over for udvalget har beklaget dette.

Flertallet ønsker fortsat ikke, at udvalget skal være part i konkrete terrorsagers afgørelse, men flertallet ønsker at styrke retsgarantierne i sagernes behandling, og flertallet må tage afstand fra ethvert tilløb til at afgøre konkrete sager ud fra EU's almene udenrigspolitiske interesser. Optagelse og sletning af EU's terrorlister må alene ske ud fra ønsket om at registrere organisationer/personer, hvor der foreligger begrundet mistanke om terrorvirksomhed.

Et *mindretal* i udvalget (V og KF) kan ikke stemme for forslaget til beretning, fordi den ikke indeholder noget nyt.

V og K er enige i, at den fremtidige procedure for udvalgets behandling af spørgsmål vedrørende EU's terrorlister er, som det er beskrevet af flertallet i beretningen. Imidlertid er den beskrevne procedure præcis den samme, som allerede er den gældende procedure for Europaudvalget. Da der således intet nyt er på dette punkt, er der ikke et reelt grundlag for at vedtage en ny beslutning.

Vedrørende den anden del af beretningen, der omtaler udenrigsministerens behandling af den konkrete sag i forhold til Europaudvalget, har udenrigsministeren allerede over for udvalget beklaget, at samrådet om sagen blev gennemført meget sent. Da beklagelsen således er en realitet, ser V og K ingen grund til at gentage dette i en beretning.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) kan ikke stemme for forslaget til beretning af følgende årsager. Efter terrororganisationen al Qaeda den 11. september 2001 angreb World Trade Centre, blev der på globalt plan indledt en krig mod terror, som skulle ændre magtforholdene på kloden.

Denne krig mod terror blev indledt på to fronter.

Den første front er den rent militære, som er kommet til udtryk i de mere og mere håbløse krige i Irak og Afghanistan. Krige som, ud over at have udviklet sig til rene katastrofer i de pågældende lande og for deres befolkninger, også har ført til bevidste overtrædelser af grundlæggende demokratiske spilleregler, f.eks. Geneve-kon-

ventionen og menneskerettighedskonventioner. De konkrete eksempler på dette er f.eks. Guantanamo, CIA's bortførelser til tortur og brugen af »milde« torturmetoder og mishandlinger i både Irak og Afghanistan.

Den anden front er den politiske og de forandringer, som der blev skabt efter den 11. september. Her har vi på globalt plan set, hvordan demokrati og demokratiske principper er kommet under pres, også i EU.

Siden den 11. september 2001 har EU's anti-terrorlovgivning chokeret den juridiske verden. Den vestlige verdens kollektive panik har affødt en tilsvarende kollektiv ligegyldighed over for fundamentale retsprincipper – såsom the rule of law, den anklagedes ret til fair forsvar og retten til at blive hørt – der normalt fremhæves som centrale elementer i europæisk retskultur. EU's terrorlister og behandlingen af organisationen MKO/OMPI er et glimrende eksempel på dette.

EU's terrorlister er en demokratisk katastrofe i og med, at man blander den lovgivende og den dømmende magt sammen. Med terrorlisterne beslutter en lukket komité under Ministerrådet i EU, hvem der er terrorister. En fuldstændig absurd fremgangsmåde.

Det bliver ikke mindre absurd af, at EU's terrorlove – herunder terrorlister – er blevet lavet ud fra ønsket om at forsvare demokratiet. Problemet er bare, at EU's terrorlovgivning, herunder terrorlisterne, undergraver demokratiet, og at en række politikere dermed gør det arbejde, som terroristerne indtil videre ikke har kunnet gøre.

Den 27. december 2001 fastlagde Rådet en fælles holdning om regler for EU's terrorlister. Danmark tilsluttede sig, efter at der den 16. november var blevet givet »mandat« i Europaudvalget. På en sådan terrorliste blev Folkets Mujahedin, OMPI eller MKO, en iransk modstandsgruppe, optaget. Proceduren for optagelse/sletning af EU's terrorlister er enstemmige beslutninger i EU's Clearing House, hvor medlemsstaternes efterretningstjenester er repræsenteret. Listerne underkastes en kritisk revision hvert halve år. Virkningen af optagelse på listen kan bl.a. være indefrysning af organisationens/individets økonomiske midler. Alle beslutninger i Clearing House er omgærdet med fortrolighed, og Europaudvalget får i konsekvens heraf ikke forelagt listerne.